

עפ"ג 58094/02/18 - נ' א' ל' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 58094-02-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

נ' א' ל'

ע"י ב"כ עו"ד מאג'ד באדר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת שרון לארי בבלי) מיום 11.1.18

בת"פ 62900-03-15.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו באיומים ובתקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר ונדון לשני חודשי מאסר על תנאי על עבירת אלימות, 300 שעות של"צ ופיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 2.5.13 בשעה 17:00 תקף המערער ביחד עם נאשמים 1 ו- 2, שני אחיו, את המתלונן, גיסם, וגרמו לו לחבלה של ממש. המתלונן הגיע ל"מרכז קשר" במטרה לפגוש את בנו. המערער ואחיו הבחינו בו, משכו אותו בידיהם מרכבו החוצה והחלו להכותו באמצעות ידיהם ורגליהם במכות אגרוף ובעיטות בכל חלקי גופו, תוך שהם אומרים לו שלא יתנו לו לראות את הילד ויהרגו אותו לפני שזה יקרה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול ההרשעה וטוען כי הרשעתו של המערער בפלילים תגרום לגדיעת פעילותו ההתנדבותית בעמותת אור לחייל, במסגרתה הוא פועל למען חיילי ישראל בארגון מופעים, ימי תרבות וימי עיון בבסיסי

עמוד 1

צה"ל, ואם יורשע, תבוטל הרשאתו להיכנס לבסיסים רגישים ברחבי המדינה. בענין זה מפנה הסנגור למכתב מטעם העמותה (נספח ה'). עוד נטען, כי הרשעתו תפגע בפרנסתו. בבעלות המערער חברה להפקת אירועים המתקשרת עם גופים שונים, לרבות רשויות מקומיות, והרשעתו תפגע בהתקשרויות אלה. בענין זה מפנה הסנגור למכתב של סגן ראש עיריית ירושלים (נספח ו'). כמו כן, טען כי מדובר בהסתבכות ראשונה של המערער עם החוק, מעת ביצוע העבירה חלפו כחמש שנים, במהלכן מתפקד המערער באופן נורמטיבי ויש לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו, כפי שפסק בית משפט קמא בעניינו של נאשם מס' 1, שחלקו באירוע שווה לזה של המערער. הוסף כי המערער כמעט וסיים ביצוע השל"צ.

ב"כ המשיבה טענה כי המערער מבקש לסטות מהסדר הטיעון, אשר כלל מאסר מותנה. מאסר מותנה בא רק לאחר הרשעה. וכן, קיים שוני בין המערער לבין נאשם 1 שעמד לסיים תואר בלימודי משפטים ומנגד, בנוגע למערער לא הוכח נזק קונקרטי העלול לצמוח מההרשעה, מה עוד שכאמור, במקרה זה מדובר בהסדר טיעון.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער, יליד 1988, עולה כי הינו נשוי ואב לילד, בבעלותו חברה להפקת אירועים, ללא הרשעות קודמות. המערער בן למשפחה חרדית אשר ביקש לתרום והקים את עמותת "אור לחייל", במסגרתה פעמיים בשבוע מגיע לבסיסים צבאיים ברחבי הארץ לשמח חיילים. המערער קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו וכי אינו בעל דפוסים אלימים מושרשים. הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

דין

5. דין הערעור להידחות.

הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)). ההימנעות מהרשעה או ביטולה תיעשה במקרים חריגים: "רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)).

באשר לפגיעת ההרשעה במערער, הכלל הוא כי יש להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, וכי אין די באפשרויות תיאורטיות לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). במקרה דנן, לא הוכח כנדרש כי הרשעתו של המשיב תוביל לפגיעה ממשית וקונקרטיית בו, ובכלל זה הן בפרנסתו והן בפעילות ההתנדבותית, בה הוא עוסק, באופן הגובר על האינטרס הציבורי שבהרשעה בעבירות דנן וגינוי המעשים, אינטרס ההרתעה ועקרונן ההלימה בענישה. באשר לטענת הסנגור לביטול ההרשעה

מהטעם של אחדות הענישה ביחס לגזר דינו של נאשם 1, די אם נאמר כי מדובר בנסיבות אישיות שונות.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד